

Стоилъ.

Чи нима не разумявате защо ся отне-сохъ азъ така? То е, за да го не разсърдя и да достигна по лесно цѣльта си. Исека ли человекъ да развали всичката работа? нѣма освѣнъ да ся противи на мисльта му; има хора, съ които трѣба да ся ходи лжкатушно; само по този начинъ може человекъ да ги придобие; направата имъ не търпи никакво противленіе; естествен-но упориты, като конье якоглавы, тѣ въз-ставать предъ истината и всякога ся пре-пънватъ въ правыйтъ пѣтъ на разумътъ. Съ такива хора, за да ги заведе человекъ тамъ гдѣто иска, трѣба да прави заби-калки. Притворетеса чи одобрявате онова, което желаятъ: нѣма съмнѣніе чи така ще достигнете по успѣшно цѣльта си; и

Лалка.

Да, но тази женидба, Стоиле, ! . . .

Стоилъ.

Тази женидба ще намѣримъ нѣкой пред-логъ за да я отстранимъ.

Лалка.

Какво ще изнамѣримъ, когато тя трѣба да стане таз' вечерь?

Стоилъ.

Трѣба да настояте да ся отложи, и да ся сторите на болна.